

အပိုင်း - ၁ ။

၁။ သူ့နာမည် မိုးပြည့် .. အသက်က ကျွန်တော်နဲ့ရွယ်တူ ... ၂၀၀၁ ခုနှစ် ... ကန်ဘောင်ပေါ်မှာထိုင်ရင် .. စကြနောက်ကြရင်းသိခဲ့ခြင်း

၂။ သူ့နာမည် သဒ္ဒါ ... အသက်က ကျွန်တော်ထက် ၂ နှစ်ကြီးတယ် ... ကွန်ပြူတာက ... ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ကန်ဘောင်မနက်ပြေးရင်းသိခဲ့ခြင်း ..

၃။ သူ့နာမည် ခရေ ... အသက်က ကျွန်တော်ထက် ၂ နှစ်ငယ်တယ် ... ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဒဂုံတက္ကသိုလ်မှာသိခဲ့ခြင်း ... မေဂျာ .. ++++++

၄။ သူ့နာမည် စုစု ... အသက် .ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ကျောင်းထဲမှာ ... ယနေ့အထိ .. ၅ တန်းထဲမှသူငယ်ချင်း ...

အပိုင်း - ၂ ။

ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်လို့ . လေလွင့်ခြင်းခရီးကို အပြင်းနှင့်နေတဲ့အချိန် .. ၂၀၀၁ ရဲ့ အောက်တိုဘာလ နေ့တစ်နေ့ .. ကျွန်တော်နဲ့သူငယ်ချင်းတွေ ...

ကန်ဘောင်ကိုသွားထိုင်ကြည့်တယ် .. မုန့်သွားစားတယ် .. ရှမ်းရိုးမ ဆိုင်မှာ .. အဲဒီမှာ .. မိုးပြည့် ဆိုတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ဆုံခဲ့တယ်

သူလည်း ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူတူပဲ ... ဆယ်တန်းအောင် ... ချာတိတ်မလေးတွေပေါ့ဗျာ ... ချာတိတ်တွေထုံးစံအတိုင်း .. စားပွဲပိုင်းချည်းနောက်ကြပြောင်ကြရင် .. ခင်သွားကြတယ် ...

ဒီလိုနဲ့ ... အတွဲကိုယ်စီ ... ဘာမှန်ညာမှန်းမသိ ... ဖြစ်လာတယ် ... ရည်းစားမဟုတ် ... သူငယ်ချင်းမကျ ... ဘာလိုလို ညာလိုလို ...

နေ့တိုင်းဖုန်းတွေပြော .. အပြင်တွေသွား .. တစ်နေ့ ... ညဘက် .. သူဖုန်းဆက်လာတယ် .. ‘ဟဲ့ .. နင်အားရင်ငါ့ဆီလားပါလား .. ပျင်းလို့ကန်ဘောင်သွားရအောင် ’

‘အေး .. လာမယ် .. .စောင့်နေ ’

ဒါနဲ့ .. သူ့ဆီကျွန်တော်ရောက်သွားတယ် ပြီးသူက ကျွန်တော်ကားပေါ်တက်လာတယ် .. နောက်ကန်ဘောင်သွားတယ် .. (အဲဒီတုန်းကအခုလိုညာ ၉ နာရီ မဟုတ်သေး ကန်ဘောင်)

ကန်ဘောင်မှာ နှစ်ယောက်လက်ကိုတွဲ .. လမ်းတွေလျှောက်ကြ ... ပြီး ... အပြန် .. ကားပါကင်မှာ ...ဖြစ်ချင်တော့ ကားက စက်နှိုးလို့မရဘူး ..

အဲဒါနဲ့ သူငယ်ချင်းကိုဖုန်းဆက်လှမ်းခေါ်တယ် ... သူကလည်း .. အခုမှ ထမင်းစားတုန်းတဲ့ .. ပြီးရင်လာမယ်ဆိုလို့စောင့်နေတယ် .. ကား ဘောနက်ပေါ် ထိုင်ပြီး ..

သူကတော့ လမ်းလျှောက်နေတယ် .. လေကလည်း တဖြူးဖြူး .. အေးတယ် .. သူကလက်ပြတ်လေနဲ့ ...

‘ဟဲ့ နင်အေးနေလို့လား ’
‘အင်း ချမ်းလို့ ’
‘လာ ငါ့ဆီ ’

သူ ရောက်လာတယ် .. ကျွန်တော်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်လာရပ်တယ် ... ကျွန်တော်သူ့ကို ဆွဲဖက်လိုက်တယ် ... သူကကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲမှာ ... လက်မောင်းတွေကိုအေးလို့ ..

အဲဒီအချိန်က ... ဘာဆိုဘာမှမသိသေး ... အခုမှ ပညာဆည်းပူးတုန်းအရွယ် ... ကျွန်တော်သူ့ပါးကို နမ်းလိုက်တယ် .. သူက မော့ကြည့်တယ် ..

ပါးစပ်ကလည်း
‘ဟယ် ’

နောက်ကျွန်တော်သူ့ပါးစပ်လေးကိုနမ်းလိုက်တယ် .. ဘယ်လိုနမ်းရမလဲ ကျွန်တော်မသိ .. အစ်ကိုကိုမေးတော့လည်းကောင်းကောင်းမပြော .. မင်းလုပ်တာလာမှာပါပဲပြောတယ် ...

ခက်ပြီ ... ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ကျွန်တော်သူ့ကို ပထမနှုတ်ခမ်းချင်းစုတ်နေတယ် ... ချမ်းကလည်းချမ်းတယ်ဗျာ .

ဒါပေမယ့် ရင်ထဲမှာလောင်စုနေတယ် ... သူလည်းဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူးထင်တယ် ... သူလည်းပြန်စုတ်... အဲ .. နည်းနည်းတော့ဟုတ်တော့နေပြီ .. နောက် ကျွန်တော်သူ့

ပါးစပ်ပေါက်ထဲကို လျှာထည့်လိုက်တယ် ... နောက်သူ့လျှာလေးနဲ့ သွားထိတယ် ..
သူကတော့မျက်လုံးလေးကတော့ပေလပ်ပေလပ်နဲ့ .. ကျွန်တော့်ကိုကြည့်နေတယ် ..
ကျွန်တော်လည်းသူ့ကို ကြည့်နေတယ် .. နောက်ကျွန်တော့်လျှာနဲ့ သူ့လျှာလေးကို
မွှေလိုက်တယ် ... သူကတော့ လျှာကို ဟိုလှုပ်လိုက်ဒီလှုပ်လိုက်နဲ့လှုပ်နေတယ် ...
နောက်ကျွန်တော်လည်းသူ့လျှာကိုဆွဲစုတ်လိုက်တယ် ... ပြီးပြန်လွှတ်လိုက်တယ် ...
သူ့ကိုဖက်ထားတဲ့ကျွန်တော်လက်က သူ့တင်ပါးကိုပွတ်နေတယ် ...
ပေါင်ကြားမှာတော့သကောင့်သားက ဒေါကန်နေပြီ ...
သူ့ကိုထောက်မိလျက်သား .. သူကကျွန်တော့်ကိုရှေ့ကနေဖိထားတာကို
ဘောင်းဘီဝတ်ထားမေယ့် ...မရဘူး .. သူဖိထားတင်ကြောင့်လည်းပါမယ် ...
နောက်သူကလည်းကျွန်တော့်ခါးကိုပြန်ဖက်တယ် ... သူနဲ့ကျွန်တော် ..
တော်တော်လေးဟုတ်နေပြီ .. နှုတ်ခမ်းလေးစုတ်လိုက် .. လျှာလေးစုတ်လိုက်နဲ့ ...
လက်ကလည်းသူ့တင်ပါးလေးကိုပွတ်လိုက်နဲ့ .. ခဏကြာတော့ ..ကားစက်သံနဲ့ ..
မီးရောင်ကြားလို့ .. နမ်းတာရပ်လိုက်တယ် .. ဖက်တာတော့ဖက်ထားတုန်း ..
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းကားပေါ်ကနေဆင်းလာတယ် .. နောက်ကျွန်တော်ကို ...
' ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ '

' သိဘူးကွ ... စက်ပြင်ဆရာပါလား '

' အေးပါတယ် ... အကိုဒီမှာ '

အဲဒါနဲ့ .. ကားပြင်တယ် .. နောက် ၁၅ မိနစ်လောက်ကျတော့ ကားကစက်နိမ့်သွားပြီ ..
အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့သူ့အိမ်ပြန်ပို့ပြီးပြန်လာခဲ့တယ် ... အိမ်ကို ...
လမ်းမှာ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းက သူ့ကားကိုအိမ်ပြန်ထားပြီး ..ကျွန်တော်အိမ်ကို လိုက်လာခဲ့တယ် ...
အိမ်အပြန်လမ်းမှာတော့ .. ဒီကောင်က

' ဟေ့ကောင် .. မှန်မှန်ပြောစမ်း .. ဘာလုပ်လိုက်လဲ '

' အာ ... ငါဘာမှမလုပ်ပါဘူး .. မင်းကလည်း '

' ဟေ့ကောင် မယ့်ဘူးကွာ .. ငါမမြင်တာကျနေတာပဲ ... ကောင်မလေး နှုတ်ခမ်းနီမရှိတော့ဘူး
ပြီးနှုတ်ခမ်းတွေသုတ်လို့ '

' အာ .. ဟေ့ကောင် ညဘက်နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးမလားကွ '

' မင်းကပိုသိမှာပေါ့ .. ဟား ဟား ဟား ... '

' အေး .. တော်ပြီ .. မပြောနဲ့တော့ '

' အေးပါကွာ .. ဟား ဟား ဟား '

လိုပြောပြီးဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး ... နောက်အိမ်ကိုရောက်တယ် ...
နောက်စကားတွေပြော ... ပြီးအိပ်လိုက်ကြတယ် ... အဲဒါကတော့ ...
ကျွန်တော်ရဲ့ ပထမဆုံးအနမ်းပိုင်ရှင် ...

အပိုင်း - ၃ ။

ဒီလိုနဲ့ ... ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်းတွေကိုရောက်လို့လာခဲ့ပြီ ...
ထုံးစံအတိုင်း ... ကန်ဘောင်ကိုကားနဲ့သွာ ... ဟိုရောက်ရင် ... ပြေးသလိုဘာလိုလိုနဲ့ ..
စော်ကြောင် ... တစ်နေ့ ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်းရဲ့ အေးမြမြဆောင်းနေ့အောက်မှာတော့ .
' အွန်နီ '

' အောင်မလေး '

' ရှင် မမြင်ဘူးလား .. လူတစ်ယောက်လုံးတောင် .. နာလိုက်တာ '

' အဲ .. ဆော်ရီး အမရယ် .. ဆော်ရီးပါ .. တောင်းပန်ပါတယ် .. တကယ်မမြင်လိုက်လို့ပါ '

' နာလိုက်တာ .. '

' အမ .. တစ်ကယ်မမြင်လို့ပါဗျာ .. သက်သက်လုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး '

ဇာတ်လမ်းကတော့ ... ကျွန်တော်နဲ့သူငယ်ချင်းတွေစရင်းနောက်ရင် ... ကျွန်တော်နောက်ကို
အလှည့် .. ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ လှည့်တိုက်မိခြင်း ... တော်တော်နာသွားမည်ထင်သည် ..
သူကအရှိန်နဲ့ပြေးလာတာ .. ကျွန်တော်ကအလှည့် ... သူ့နဖူးက ကျွန်တော်မေးစေ့ တန်းနေတာပဲ ..
ပြီး သူလက်သီနဲ့ .. ကျွန်တော့်ရင်ဘက် .. အွန်နီပဲအော်နိုင်တယ် ... အဲဒါနဲ့ပဲ ..
' အမ ဒီမှာထိုင်နေပါဗျာ ... ဟေ့ကောင်တွေထပြေးလိုက် '

‘ခေါင်းကိုမူးနေတာပဲ နှင်တို့တွေ့နေနော် .. ဒီမှာလာဆော့နေ ’
‘မဆော့ပါဘူးအမရယ် ...’
စကားဆက်မပြောတော့ .. အချိန် မနက် ၆ နာရီလောက် .. မိုးလင်းခါစ .. နေတောင်မပွင့်သေး ..
ဒါပေမယ့်လူတစ်ယောက်ကို သဲသဲကွဲကွဲမြင်နေရပြီ ... ကျွန်တော် သူ့ကိုကြည့်လိုက်တယ် ..
ခေါင်းလေးကို လက်နဲ့ပွတ်လို .. ကျွန်တော့်ထက်အသက်ကြီးမှာကျိန်းသေသည် ...
လေသံနဲ့ .. အပြုအမူကသက်သေပြနေပြီ ... သူမော့ကြည့်တယ်ကျွန်တော်ကို .. ကျွန်တော်လည်း
မေးစေ့ကိုလက်နဲ့ပွတ်လို .. ကျွန်တော်လည်းတော်တော်နာတာကို .. သူကဝင်ဆောင့်တာ .. အရှိန်နဲ့
‘ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ .. အမ ကခေါင်းဆိုတော့ရတယ် .. မောင်လေးက မေးစေ့ဆိုတော့ ..
ပြ အမ ကို .. မေးစေ့’
ဘေးကကောင်းတွေပြုံးစေ့စေ့ ...
‘အဲ ရပါတယ်ဗျာ .. ကျွန်တော် မမြင်မိလို့ဖြစ်ရတာ ... ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပါ့မယ် ...
အမအိမ်ကို ... ဟိုက အမ ရဲ့သူငယ်ချင်းရော လိုက်ပို့ပါမယ်’
‘အဲ မလိုပါဘူး .. အမအိမ်က ကန်လမ်းထဲမှာ ... နီးနီးလေး .. ဒါက သူငယ်ချင်းမဟုတ်ဘူး
အမ ရဲ့ အမ’
‘အော် .. နုတယ်နော် .. သူငယ်ချင်းလို့တောင်ထင်ရတယ် ..’
အော့ .. ကိုယ့်ဟာကိုပြောပြီး ကိုယ့်ဟာကို ဖြစ်တာ .. ရင့်လိုက်တာလွန်ရော .. အဒေါ်လို့တောင်
ပြောမလို့ ... အားနာလို့
‘ဒါဆိုလဲဗျာ .. တစ်ခုခုတော့ လိုက်စားပါ ... အမ ပဲကျွေးနော်’
‘ဟယ် .. လိုက်စားပါဆိုပြီး ကျွေးနော်တယ် .. တစ်မျိုးပဲ .. အေးပါ .. မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့ .
ကန်လမ်းထိပ်က ရှမ်းခေါက်ဆွဲကို လိုက်ခဲ့နော် .. အမတို့စောင့်နေမယ်’
ဆိုပြီး ခေါင်းလေးပွတ်ပြီးဆင်းသွားတယ် ... ကျွန်တော်လည်းမေးစေ့ကိုပွတ်ပြီးကြည့်နေတယ် ..
သူ့ရဲ့နောက်ကျောကို ... (ဆရာကြီးစတိုင်မဟုတ် . တိုက်မိ၍ နာနေခြင်း) ...
‘မိုက်တယ်ကွာ ..’
‘အေး ဟုတ်တယ် .. ဒါတောင် မနက်ပိုင်း ဘာမှပြင်မထားဘူး ..’
‘အေးကွ’
‘လာသွားမယ် .. ချိန်းတဲ့ဆိုင်ကို ..’
‘အေး လာ .. နာတော့နာတယ်ကွာ .. တော်တော်ခေါင်းမာတာပဲ .. ငါဆို ..
တော်တော် အိမ်မို့နေတာ ...’
‘ဟား ဟား’
ဒါနဲ့ .. သူ့ချိန်းတဲ့ဆိုင်ကို သွားခဲ့တယ် ... ဟိုရောက်တော့ .. တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
မိတ်ဆက်ရင်းနဲ့ ကွန်ပြုတာ ဒုတိယနှစ်က သဒ္ဒါတဲ့ ... ကျွန်တော်ထက် ၂ နှစ်ကြီးတယ်ဆိုတာ
သိခဲ့ရတယ် ... အဲဒီအချိန် ဖုန်းလာပြီ .. မိုးပြည့်ဖုန်း ...
‘ဟလို’
‘နှင်ဘယ်မှာလဲ’
‘ဘာ ကန်ဘောင်မှာ’
‘ဘာလုပ်နေလဲ အခု .. ငါ့ကိုမှန်မှန်ပြော’
‘အန် .. ငါဘာလုပ်လို့လည်း .. နင်ကလည်း ... ငါဘာမှမှမလုပ်တာ’
‘နှင်လုပ်နေတယ်တစ်ခုခု .. ငါ့ဆီဖုန်းဆက်တယ် ... နင် ဇာတ်လမ်းစနေတယ်ဆို’
‘အာ .. ဘာမှမစဘူး ... နင်မယုံရင်လာကြည့် ... ကန်ဘောင်ကို ..’
‘အေးလာနေပြီ .. နင်ဘာမှမပြောနဲ့ .. ငါလာနေပြီ ... ရေစက်နားမှာစောင့်နေ’
ဟိုက်သေပြီ .. ဒုက္ခ ...
‘အေး .. ငါစောင့်နေမယ် .. အခုအဲဒီနားမှာ’
ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို ခေါ်လိုက်တယ် ... အမူအရာနဲ့လုပ်ပြလိုက်တယ် ..
ဒီကောင်တောင်ခေါင်းကုတ်သွားတယ် .. ဇာတ်လမ်းတောင်မစရသေး .. လာပြီ ..
ဇာတ်ရုပ် ... ဖုန်းကချသွားပြီ ..
‘ဟေ့ကောင် .. ကြည့်ကျက်သာလုပ်တော့ .. ငါကန်ဘောင်မှာပဲရှိတယ် .. ပြီးရင်လိုက်ခဲ့
ဟိုမှာ မိုးပြည့်တင်းနေလို့ ... ငါသွားတော့မယ် ... မလွယ်ဘူးကွာ’
‘အေး .. ငါတို့ ခဏနေလိုက်လာမယ်’
အဲဒါနဲ့ .. ကန်ဘောင်ကို ကားပြန်မောင်း .. ရေစက်ဆီအသေပြေးရတယ် ..

မောလိုက်တာ .. ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ထုတ်ပြီး မီးညှို့မလို့ မီးခြစ်ရှာတုန်း ..
မီးခြစ်ရောက်လာတယ် ... မီးတောက်လေးနဲ့ ဆေးလိပ်နားကို ...
မိုးပြည့် ... သူ့လက်လေးကိုကိုင်ပြီး မီးညှို့လိုက်တယ် ...
' နင်နော် .. ဇာတ်မရှုပ်နဲ့ .. ငါ ကန်ဘောင်မလာပေမယ့် .. ငါ့သူငယ်ချင်းတွေအများကြီး
နင်လုပ်ရင် .. ငါသိမှာ ... '
' အေးပါဟာ .. ငါဘာလုပ်လို့လဲ '
' မသိဘူးလေ ... လုပ်မှာစိုးလို့ပြောနေတာ ... '
' အဲ ... မလုပ်ပါဘူးဆို .. နင်ကလည်း '
' တော်ပြီမပြောတော့ဘူး .. လာ .. လမ်းလျှောက်မယ် '
' မနက်စောစောစီးစီး နင်ကဘယ်ကနေဘယ်လိုနိုး .. '
' အေး နင့်ကြောင့်ပေါ့ ... ခွေးကောင်ရဲ့ .. ငါဆီဖုန်းလာတာ .. နင် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို
ဝင်တိုက်တယ်တဲ့ ... ပြီး နောက်ခုံမှာထိုင်ပြီး စကားတွေပြောတယ် . နောက်ကောင်မလေးတွေ
ဆင်းသွားတယ် .. နင်တို့လည်းထသွားတယ်တဲ့ . .ငါ့ကို ပြောလို့ .. မျက်လုံးတောင်ကျယ်သွားတာ ..
သိပြီလား ... '
' အော် .. ဟုတ်လား '
' နင်နော် .. ငါဒေါက်ကန်အောင်မလုပ်နဲ့ '
' အေးပါ .. လာ ' ဆိုပြီး သူ့ကိုဆွဲဖက်လိုက်တယ် သူကတော့ဘာမှမပြောတော့ဘူး ..
ငြိမ်ပြီးလိုက်လာတယ် .. ခဏနေကြတော့ .. ဟိုကောင်တွေရောက်လာတယ် .. လက်မထောင်ပြတယ် ..
ကျွန်တော်လည်းပြီးမှပြောလိုက်တယ် ... ကန်ဘောင်မှာမနက်စာစားပြီး မိုးပြည့်ပြန်သွားတယ်
ကျွန်တော်လည်း .
' ဟေ့ကောင်ဘယ်လိုလဲ '
' ဒီမှာဖုန်းနံပါတ် ... ဟဲ ဟဲ .. ငါပါကွ .. ဒီလောက်တော့အပျော့ '
' အင်း '
ဖုန်းနံပါတ်တော့ရပြီ .. ၀၉+++++++ ... နောက်တစ်ယောက်

အပိုင်း - ၄ ။

နောက်တစ်နေ့ .. မနက်စောစော ... ၆ နာရီလောက်ပဲရှိအုန်းမယ်ထင်တယ် ...
စုစု ဖုန်းဆက်လာတယ် .. ဒီနေ့သူ့မွေးနေ့လာခဲ့ပါတဲ့ .. ဘုရားသွားမလို့တဲ့ ...
အဲဒါနဲ့ကျွန်တော်လည်း စုစု အိမ်ကိုသွားပြီးသူ့ကိုသွားခေါ်လာတယ် ...
ဘုရားသွားတယ် . ပထမ နောက် ဆိုင်တစ်ဆိုင်သွားတယ်
ဘားလမ်းက ... ++++ဆိုင်ပေါ့ ... နောက်မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်တယ် ...
ကျွန်တော်အဲဒီတော့မှ သူ့ကိုကြည့်မိတယ် .. လှတယ် .. ချောတယ် .. ကိုယ့်သူငယ်ချင်း ..
လှမှန်းချောမှန်းမသိခဲ့ဘူး .. ဒီလောက်နှစ်ကြာနေပြီ ... အခုမှသိတော့မယ် ...
တော်သေး ရည်းစားမရသေးလို့ သူကကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး
' နင်ဘာကြည့်နေတာလဲ '
' နင့်ကိုကြည့်နေတာ .. '
' သိသားပဲ .. အဲဒါကြောင့်မေးနေတာ .. ဘာကြည့်နေတာလဲလို့ '
' ကြည့်ချင်လို့ပေါ့ဟာ .. မရဘူးလားကြည့်လို့ '
' အေးကြည့်ဟာ .. ကြည့်ချင်လည်း ... အခုမှ ဘာလာဖြစ်နေမှန်းမသိဘူး '
' ဟား ဟား .. နင်က အခုမှ လှလာတာကို '
' ခွေးကောင် ... ငါက အရင်ထဲကလှတာ '
' အေးပါ ... အေးပါ .. ဟား ဟား '
နောက်ရယ်ရယ်မောမောစကားတွေပြောပြီး အိမ်လိုက်ပို့တယ် ...
ရင်ထဲမှာတော့ တစ်ခုခု

အပိုင်း - ၅ ။

ဒီလိုနဲ့ မိုးပြည့်နဲ့က ရည်းစားတွေဖြစ်လို့လာပြီ ... သဒ္ဒါနဲ့လည်း ဘာလိုလိုညာလိုလို ...

ကျောင်းတွေဘာတွေလိုက်ပို့ ... ပြန်ကြို စုစုနဲ့လည်း တစ်နည်းတစ်ဖုံ ...
ဇာတ်လမ်းတွေစလို့လာပြီ ... တစ်နေ့ ... မိုးပြည့်ဖုန်းဆက်တယ် ...
သူမနက်ဖြန် ဂိမ်းစီးတီးသွားချင်လို့တဲ့လိုက်ပို့တဲ့ ... အင်း ..
နောက်ခဏကြာတော့ .. သဒ္ဒါဖုန်းဆက်တယ် ... မနက်ဖြန် သူမွေးနေ့ လျှောက်လည်မယ်တဲ့ ..
လိုက်ခဲ့ပါတဲ့ .. သေပြီဆရာ ... ဒုက္ခရောက်ပြီ ...
မိုးပြည့်ကလည်းငြင်းလို့မဖြစ် ... သဒ္ဒါကလည်း မွေးနေ့ ...
ခေါင်းတွေရှုပ်နေတုန်း .. စုစု ဖုန်းဆက်လာတယ် ... မနက်ဖြန် သူအိမ်မှာ ဘုရားပင့်တယ် ..
လာခဲ့ပါတဲ့ ... ငိုချင်လာပြီ .. ဘာလုပ်ရမှာလည်း ...
ဇာတ်မနိုင်တော့ဘူး .. အရပ်ကူပါလူဝိုင်းပါဖြစ်နေပြီ ... ဟူး ...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်တော့ ... မိုးပြည့်ဆီတော့သွားရမယ် သဒ္ဒါကိုညကြမှအကြောင်းပြတော့မယ် ..
စုစု ကတော့ပြန်လာမှပဲသွားတော့မယ် ... အဲဒါနဲ့ ... မိုးပြည့်ဆီနောက်တစ်နောက်သွားတယ် ..
ဂိမ်းစီးတီးကို အဲဒီမှာ ပြဿနာကစပြီ မိုးပြည့်နဲ့သွားနေတုန်း ... သဒ္ဒါကိုတွေ့သွားတယ်
သူ့ဘယ်လိုလုပ်ဒီရောက်နေတာလဲ စဉ်းစားမရ အင်းကျွန်တော်ကိုတွေ့သွားရင်သေတော့မယ် ..
အဲဒါနဲ့ ... ကျွန်တော်လည်း အိမ်သာထဲကနေ သဒ္ဒါဆီဖုန်းဆက်လိုက်တယ် ...
' သဒ္ဒါ .. အခုဘယ်မှာလည်း '
' ဟင် .. မလာလည်းမလာဘူး ..မနက်က ... အခုဂိမ်းစီးတီးမှာ '
' မအားလို့ပါ .. ဖုန်းတောင်ပိတ်ထားရတယ် ... အလုပ်ရှိလို့ပါ ... '
' အင်း ဒါဆိုအခုလာခဲ့ ... ဂိမ်းစီးတီးက +++++ ဆိုင်မှာစောင့်နေတယ် .. '
အာသေပြီ .. မိုးပြည့်နဲ့ကျွန်တော်ထိုင်နေတဲ့ဆိုင် ...
' အန် ... မသိဘူး .. အဲဒီဆိုင်ကို ... +++++ ဆိုင်မှာစောင့်နေလာခဲ့မယ်လေ '
' အင်း .. ဒါဆိုအဲဒီဆိုင်မှာစောင့်နေမယ် ... ' ဆိုပြီးဖုန်းချသွားတယ် ...
နောက်မှသတိရ ... အာ .. ဒုက္ခ ... ကားပါကင်နားမှာအဲဒီဆိုင်က ..
ကျွန်တော့်ကား ... ဟူး ... နေတော့ ...
မေ့ပြီးဖုန်းမပိတ်မိ ... မိုးပြည့်ဆီရောက်ပြီးထိုင်တုန်းရှိသေး ...
စုစုဆီကဖုန်းလာတယ် .. မိုးပြည့်က ...
' ဘယ်သူလဲ '
' ကို သူငယ်ချင်းပါ '
' အင်း ဘယ်သူလဲလို့ .. မိန်းကလေး .. ယောက်ျားလေး '
' မိန်းကလေး '
' ပေး ..ကိုင်မယ် .. ဖုန်းကို '
' ဘာလုပ်မှာလည်း '
' ပေးဆိုကွာ .. ကိုနော် ဘာရှုပ်ထားလဲ '
' အာ .. ဘာရှုပ်လို့လည်း ... '
' ဘယ်သိမလဲ ... ပေးဆိုကွာ .. ကိုနော် ... ပေးမှာလည်းမပေးဘူးလား '
' မပေးဘူးကွာ .. '
' ကို .. အဲလိုလား ... '
' ဘာဖြစ်တာလည်း မိုးပြည့်ကလည်း ... '
' သိဘူးကွာ ... ဖုန်းပေး .. ကိုင်မယ် '
ဟိုဘက်ကလည်း ချကိုမချတော့ဆက်တိုက်ခေါ် ...
' ပေးဘူးကွာ .. '
' အေးပြီးတာပဲ .. '
ဆိုပြီးထပြန်သွားပြီ .. အဲ ... သေပြီ .. စိတ်ကောက်သွားပြီ ...
နောက်တစ်ဆိုင်မှာလည်း သဒ္ဒါ စောင့်နေတယ် ... ကားကအဲဒီဆိုင်ရှေ့တည့်တည့် ...
စုစုလည်းဖုန်းမကိုင်လိုက်ပေါက်နေလောက်ပြီ ပိုက်ဆံရှင်း ... နောက်ကားဆီဘယ်လိုသွားရမလဲ ...
ဒုက္ခ ... သူငယ်ချင်းတွေလည်းမပါဘူး မိုးပြည့်ကလည်း .. ကားနားရောက်တော့မယ် ..
ဟိုက် .. တွေ့သွားပြီကားကို ... သဒ္ဒါ ... သွားပြီ ... လိုက်ရှာနေပြီကျွန်တော့်ကို ...
ဘာလုပ်ရမလဲ ... အဲ ... ကားသေ့ ... မိုးပြည့်ဆီပါသွားပြီ .. သေစမ်း ...
ဟော မိုးပြည့်ကားကိုသေ့နဲ့ဖွင့် .. ကားပေ လိုက်ပြီ .. သဒ္ဒါမြင်သွားပြီ
ငုတ်တုတ် ... အာ .. စုစုဖုန်းဆက်နေတယ် ...

‘ဟဲလို’

‘နင်ဘာလုပ်နေတာလဲ .. ငါ့ဖုန်းတောင်မကိုင်ဘူး .. နင်ဘယ်သူနဲ့လဲ’ အော်ပြီ ထင်တဲ့အတိုင်း

‘အာ ဘယ်သူမှမဟုတ်ပါဘူး .. ငါ အိမ်သာထဲရောက်နေလို့’

‘မလိမ်နဲ့ ... အိမ်သာသွားတာဖုန်းမပါတာငါမယုံဘူး .. နင်နော် ...’

‘အာ .. တကယ် .. မယုံလာကြည့် .. ဒီကို’

‘ဘယ်ကိုလဲ .. တွေ့လား ... နင် .. ဒါပဲဟာ ... မလာနဲ့အိမ်ကို’

သေပြီကွာ ... စုစု စိတ်ကောက်သွားပြန်ပြီ ဟူး ...

အခုအရေးကြီးတာ ကားပေါ်ဘယ်လိုတက်မလဲ ... ဟော သဒ္ဒါထလာပြီ ...

ကားကိုသေချာကြည့်နေတယ် ... မြင်သွားတယ်ထင်တယ် မိုးပြည့်ကို

လုပ်ကြပါအုံး ... အရပ်ကူပါလို့ဝိုင်းပါဖြစ်နေပြီ .. ဟော ဖုန်းဝင်လာပြီ .. သဒ္ဒါဆီက ...

မိုးပြည့် ..ကားပေါ်ကဆင်းလာပြီ .. လိုက်ရှာနေပြန်ပြီ ... ကျွန်တော့်ကို

‘ဟဲလို’

‘ဘယ်မှာလဲ ... ကားကိုတွေ့နေတယ် .. ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကောပဲ ..

ဘယ်မှာလဲဆို’ သဒ္ဒါဒေါက်ကန်နေပြီ

‘ကျွန်တော် အိမ်မှာ သဒ္ဒါ .. ကားက အကိုယူသွားလို့စောင့်နေတယ်’

‘လိမ်တယ် .. အကိုကား ဘယ်ရောက်နေလို့လဲ ... သဒ္ဒါဖုန်းဆက်ပြီးပြီ .. အိမ်ကို .

ကျော် မရှိဘူးတဲ့ .. မနက်ထဲကထွက်သွားတာတဲ့ ...’

‘ဟုတ်ဘူး .. အိမ်မှာဆိုတာ .. အိမ်အောက်ကိုပြောနေတာ .. အိမ်ပေါ်မှာမဟုတ်ဘူး ..

အိမ်အောက်က ဂိမ်းဆိုင်မှာ’

‘လိမ်တယ် .. ကျော်နော် ... မလိမ်နဲ့ဟာ .. သဒ္ဒါ ကျော်ကားကို တွေ့နေတယ် ..’

‘မလိမ်ပါဘူး .. သဒ္ဒါရယ် ... ယုံပါ ..’

‘မယုံဘူး .. ဆူညံနေတယ် .. ဒီနားမှာသလိုပဲ .. ခြားသံတွေလည်းကြားနေရတယ်’

သေချင်းဆိုး .. ဖုန်းလာမှ ... ခြားကဖွင့်ရသလား ...

‘ဟုတ်ဘူး .. အဲဒါကားက အသံ’

‘အေး ... ပြီးတာပဲ .. ဒါဆို မြန်မြန်လာ .. အစ်ကိုကိုပြောလိုက်မယ် ...’

‘အန် .. ဟုတ်ဟုတ်’

ဆိုပြီးဖုန်းချသွားတယ် ... ဟူး ... ဟာ .. သဒ္ဒါသူငယ်ချင်းကျွန်တော့်ကိုမြင်သွားပြီ ..

သေပြန်ပြီ .. သေပြီးရင်းသေရင်း ... ဟော သဒ္ဒါ ကျွန်တော်ဆီတည့်တည့်လျှောက်လာပြီ ..

ကျွန်တော်ဆိုင်နောက်ကိုပြေးသွားတယ် ... ချွေးတွေလည်းထွက်နေပြီ ...

နောက်ဆိုင်နောက်ကနေ ကားပါကင်ကိုပြေး ... သဒ္ဒါကိုလည်းချောင်းရသေး ..

သူ့သူငယ်ချင်းတွေလည်းကြည့်နေရသေးတယ် ... ဖုန်းဖုန်း .. မပိတ်ရသေးဘူး ..

ရတယ် .. အင်ကန်းမင်းပိတ်လိုက်တယ် ... ဖူး ... သဒ္ဒါရော .. သူ့သူငယ်ချင်းတွေရော

ခုနက ကျွန်တော်ရပ်နေတဲ့နေရာကိုကြည့်နေတယ် ... ကျွန်တော်ကားဆီပြေး

ကားပေါ်မြန်မြန်တက် .. စက်နိုး .. ဟိုက် .. ဘတ္တရီဝပ်နေပြီ .. စက်မနိုး ..

အရေးအကြောင်းဆိုဖြစ်ပြီ ... မိုးပြည့်ကလည်း စိတ်ကောက်နေတယ် ဘေးမှာ ..

စကားလုံးဝမပြောဘူး ... ဟော ကံကောင်းစက်နိုးပြီ ... ကံဆက်ကောင်းတယ်ပြောရမယ် ..

ကားကြီးတစ်စီးဝင်လာတယ် ... ကားပါကင်ကို .. ကျွန်တော်ကားကို မမြင်ရလောက်အောင်

ကွယ်တော့ .. အမြန်မောင်းထွက်လာတယ် .. မြို့ထဲသွားရမှာ .. ညာဘက်ကွေ့ရမှာ ...

ဘယ်ဘက်ချိုးလိုက်ရတယ် ... ညာဘက်ကွေ့ရင် သဒ္ဒါမြင်တော့မယ် ... တော်သေး ...

ကားပါကင်ကလွတ်သွားလို့ .. အရင်မိုးပြည့်ကိုချော့ရမယ် ...

‘မိုးပြည့် ..’

‘မိုးပြည့် ကလည်းကွာ စိတ်မကောက်ပါနဲ့ ..မပေးချင်လို့မဟုတ်ပါဘူး ...’

‘ဒါဆို ကို ကဘာလည်း ... ရုပ်နေတာလား ပြော ..’

‘မဟုတ်ပါဘူးမိုးပြည့်ရယ် ...’

‘ဒါဆိုအခုဖုန်းပေး ..’

‘အင်းအင်း ... ဖုန်းပေးလိုက်တယ် ...’

အင်ကန်းမင်းပိတ်ရင်း ဖုန်းတွေရီစတက်ချလိုက်တယ် .. ဖုန်းအဝင် အထွက်နံပါတ်မသိအောင်လို့ ..

‘အာ .. ဖုန်းကို .. တော်ပြီကွာ ... ကိုရာ .. အိမ်ပြန်တော့မယ်’

‘အဲ .. မိုးပြည့်ကလည်း .. မှားနှိပ်မိလို့’

‘အော် ဖုန်းကို ရီစတက်ချတာ မှားနှိပ်တာ .. ယုံမယ် .. ကလေးသွားပြော ’
‘အင်းလေး .. ကလေးကိုပြောနေတာလေ ’
‘ကို မနောက်နဲ့ .. ဒေါကန်နေတာနော် ... ’
‘မကန်ပါနဲ့ .. မိုးပြည့်ရယ် .. မိုးပြည့်လုပ်ချင်တာလုပ် .. ကို ခံမယ် ’
‘သေချာလား .. ’
‘သေချာတယ် .. ’
‘ဒါဆို ကားအခုရုပ် ... အောက်ကိုဆင်း ’
‘အန် .. ဘာလုပ်မလို့လဲ .. ’
‘ဆင်းဆိုကွာ ... ’
‘အင်း အင်း . ’ သူစိတ်ကောက်ပြေဖို့အဓိက ..
အောက်ကိုဆင်းလိုက်တယ် ... ၃၆ လမ်းအလယ်ဘလောက်ထိပ်မှာ .. လူတွေအများကြီး ..
မိုးပြည့်လည်းဆင်းလာတယ် ..
‘မျက်လုံးမှိတ် ’
‘အာ .ဘာလုပ်မှာလည်း .. ’
‘မိုးပြည့် ဘာလုပ်လုပ်ခံမယ်ဆို .. ’
‘အင်းလေ ’
‘ပါးရိုက်မယ် ... ’ ဒါဆို ပြေမယ် ...
‘အာ .. ရိုက်ရက်လို့လား .. ’
‘ရိုက်ရက်ဘူး .. ဒါပေမယ့်ရိုက်မယ် .. မရဘူး .. ကိုနော် ’ ကိုပြဿနာနဲ့ကိုပဲ ခံတော့
‘ကဲ .. သဘော မှိတ်ပြီ ’
‘ဖြန်း ’
မျက်လုံးမှိတ်ပြီလို့ စကားပဲဆုံးသေးတယ် ... လက်ကလည်းမြန်ပါ! ... ပါးကိုပူထူသွားတာပဲ ...
‘ကို လာ မြန်မြန် .. ရှက်စရာကြီး .. အဲဒါကြောင့်ချစ်တာ ’
ကြောက်စရာ ချစ်တာကလည်း .. ငါ့ပါးတော့သွားပြီ .. ရှစ်စိတ်များကွဲသွားသလားပဲ